

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 33707

гр. София, 15.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
закрито заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **3376** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по молба от 19.09.2025 г. на "Стронгхолд глас" ООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], чрез адв.Т., жалбоподател по адм.дело № 3376/2020 г., с която се иска изменение на Решение № 26905 от 08.08.2025 г., постановено по делото, в частта, с която "Стронгхолд глас" ООД е осъдено да заплати на Националната агенция за приходите – Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 9 361,10 лв. Иска се намаляване размер на присъденото юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника.

В случая е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането за изменение на решението в частта му на разноските и представяне на отговор в определения в закона срок.

Ответникът Директорът на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП чрез юк.К. е изразил становище за неоснователност на депозираната молба.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Искането е депозирано в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща чл.144 АПК, и от страна, която има право да поиска изменение на съдебното решение в частта му за разноските, поради което същото е допустимо.

Производството по делото е образувано по жалба на "Стронгхолд глас" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22002219001257-091-001/26.11.2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., мълчаливо потвърден от Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, с който на жалбоподателя са определени задължения по ЗДДС в общ размер 90 085,80 лв., ведно с лихви от 27 691,69 лв.

С Решение № 26905 от 08.08.2025 г., постановено по делото, жалбата е отхвърлена и с оглед изхода на спора жалбоподателят е осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 9 361,10 лв.

Искането за изменение на съдебния акт в частта му за разноските е неоснователно.

Съгласно чл.161, ал.1 и ал.2 ДОПК на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. При прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата.

По силата на § 2 от ДР на ДОПК, за неуредените положения се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК. В конкретния случай е налице действаща норма за разноските в ДОПК, която се явява специална спрямо чл.143, ал.3 АПК и чл.78, ал.8 ГПК. Разпоредбите на чл.143 АПК и на чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37, ал.1 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ се прилагат единствено за дела, които се разглеждат по реда на АПК, какъвто настоящият случай не е, настоящото дело се разглежда по реда на ДОПК. Делото е с материален интерес, и с оглед на реда, по който е разгледано производството, юрисконсултското възнаграждение е определено от Съда по реда на чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

В последното съдебно заседание, в което е даден ход по същество, дружеството-жалбоподател е било представявано от адв.П., която не е отправила възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Дори и да беше релевирано такова възражение, Съдът би го преценил като неоснователно. В Решение от 25 януари 2024 г. на СЕС по дело С-438/22 е постановено, че чл.101, § 1 ДФЕС във връзка с чл.4, § 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения чл.101, § 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение. В случая е претендирано юрисконсултско възнаграждение според имуществения интерес на спора от 117 777,49 лв., като е съобразено с чл.7, ал.2, т.5 от Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа. Това до извод, че не е нарушена забраната по чл.101, § 1 ДФЕС, тъй като не се създава ограничение на конкуренцията с оглед на целта.

Възнаграждението за ответника в размер на 9 361,10 лв. е съобразено изцяло с националните правни разпоредби. Съобразявайки решението на СЕС по дело № С-438/2022 г., Съдът счита, че не е налице прекомерност на претендираното и присъдено със съдебния акт юрисконсултско възнаграждение. Делото се отличава с висока фактическа и правна сложност, по него са проведени множество открити съдебни заседания, изслушани са няколко експертизи, събрани са многобройни писмени доказателства. В последното с.з. процесуалният представител на ответника юк.К. е пледирал по същество на правния спор, в предходните заседания също се е явявал, представял е доказателства (л.159), участвал е в разпита на вещите лица (с.з от 23.02.2023 г., с.з от 14.11.2024 г.), и е вземал становище по доказателствените искания на другата страна (с.з от 04.02.2021 г., с.з от 18.11.2021 г., с.з. от 22.12.2022 г., с.з от 28.11.2024 г.). Изложеното дотук сочи, че извършеното по делото от процесуалните представители на ответника отговаря на фактическата и правна сложност на спора.

С оглед на горното Съдът намира направеното искане по реда на чл.248 ГПК за неоснователно и

същото следва да бъде оставено без уважение.
Така мотивиран, Съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на "Стронгхолд глас" ООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], за изменение на Решение № 26905 от 08.08.2025 г., постановено по адм.дело № 3376/2020 г., в частта, с която "Стронгхолд глас" ООД е осъдено да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 9 361,10 лв.
Определението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: